

FESTIVALSKI BILTEN

PONEDJELJAK/ MONDAY, 13.08.2018.

www.sff.ba

"Jedan i po princ" i "Mali" na Sarajevo Film Festivalu

Asghar Farhadi u prepunom Ljetnom kinu Raiffeisen

Sinoć je u Ljetnom kinu Raiffeisen prikazan film "Svi znaju" dvostrukog dobitnika Oskara i predsjednika žirija Takmičarskog programa 24. Sarajevo Film Festivala, Asghara Farhadija.

Film prati Lauru koja s djecom odlazi iz Buenos Airesa i putuje u svoje rodno selo u vinogradarskim predjelima Španije, kako bi

prisustvovala vjenčanju svoje sestre. Ali neočekivani događaji remete porodično okupljanje i pretvaraju ga u krizu tokom koje će na površinu isplivati skrivena prošlost Laurine porodice.

Publiku u kinu, koje je bilo ispunjeno do posljednjeg mesta, uoči projekcije pozdravio je i reditelj Farhadi.

UREDNIČA:
Lejla Kalamujić

NOVINARI:
Marinela Domančić
Namir Ibrahimović
Segor Hadžagić
Dario Bevanda
Arman Fatić
Emina Adilović

OFICIJENI FOTOGRAFI:
Amer Kuhinja
Adi Kebo

Senad Gubelić
Admir Dervišević
Dženan Kriještorac
Yasin Emir Akbas
Edin Salihić

IZBOR I OBRADA FOTOGRAFIJE:
Jasmin Čizmović

PREVOD:
Emina Čaušević
DIZAJN:
BOOM Producija
DTP:
Zorica Pandžić

EPSON®
EXCEED YOUR VISION

TAKMIČARSKI PROGRAM - IGRANI FILM

Mrvljenje čovjeka

Limunada (Rumunija, Kanada, Njemačka, Švedska, 2018)

Režija: Ioana Uricaru

Uloge: Mălina Manovici, Steve Bacic, Dylan Scott Smith, Milan Hurduc, Ruxandra Maniu

Amerika možda nije obećana zemlja za Maru, ali je bolje mjesto za život nego ga je imala u Rumuniji; tako joj se čini. Prošli život u domovini sve je dalji, budućnost svjetlica, sin je stigao i brak s Amerikancem Danielom nadvještava da će ostatak provesti normalno. Istina, još uvjek nema dovoljno novaca, ali skoro dobivanje „zelene karte“ omogućit će joj, vjeruje, da nade bolji posao.

No, njegovateljica starih, bolesnih i nemoćnih upoznaje i drugu stranu demokratske države. Službenik u Centru za useljenike u Mari vidi isključivo ženu i priliku da, koristeći se svojim položajem i ucjenama, zadovolji svoje seksualne apetite. Znajući da nije u prilici suprotstaviti se njemu - ovisi joj sudbina od njegove procjene, s nemogućnošću da se vrati u Rumuniju (prodala je

imovinu), sa sinom koji sam ima problema da se snade u svijetu govornika drugačijeg jezika i gdje ne poznaje nikoga osim majke i očuha, prikliještena s obje strane pokretnim zidovima koji bi je mogli zdrobiti Mara je prisiljena brzo donositi odluke. Šta će izabrat - dostojanstvo ili državljanstvo, svoje ja ili budućnost djeteta?

U svom prvom igranom filmu, Ioana Uricaru propituje složeni proces migracija, pojedinačne ljudske sudbine u rukama birokratije čiji uposlenici lako postaju monstrumi i koriste tude muke za zadovoljenje vlastitih nagona, useljeničke borbe sa novom kultu-

rom, promjene koje često nasilu i nabrzinu naprave kako bi zadovoljili stroge kriterije administrativnih propisa. Nadalje, autorica pokazuje kako useljenici nemaju pravo niti na vlastitu privatnost, kako je nužno da se potpuno ogole domaćinima ako žele biti formalno prihvaćeni i raditi posao koji ionako domicilno stanovništvo ne radi. Krhotine humanosti mrve se pod nogama materijalno bogatih službenika koji su u ruke dobili nezaštićene i zastrašene ljude u potrazi za sigurnijom egzistencijom. Obećana zemlja za Maru postaje noćna mora i ona to, izgleda, nema kome ni reći. **Namir Ibrahimović**

Čovjek je čovjeku ili pas ili vuk

Ljubav 1. Pas (Rumunija, Poljska, 2018)

Režija: Florin Ţerban

Uloge: Cosmina Stratan, Valeriu Andriuta

Simion je davno otisao iz grada; živi u planinskoj kolibi, okružen šumom i vjetrom koji svira u krošnjama, u društvu magarca i psa, jedinih prijatelja. Svakodnevnu lutalačku i lovačku aktivnost poremeti silovana i prebijena Irina, za njega strankinja, koju nalazi u nedodiji i donosi u kolibu. Od tog trenutka planinska idila postaje kulisa za filozofsko-detektivsku priču – dok Simion pokušava otkriti ko je „vuk“ od malobrojnih muškaraca koji tih dana lutaju prirodom, istovremeno likovi propituju i vlastite životne odluke i okolnosti u kojima su se našli.

Svjetska premijera novog filma Florina Florin Ţerbana (autora nagradivanog i od kritike hvaljenog „Ako mi se zviždi, zviždat će“, nastalog u okviru SFF-ovog CineLinka) „Ljubav 1. Pas“ intrigantna je filmska pustolovina koja propituje životinju u čovjeku i čovjeka u životinji, kada i kako pripitomiti nagone, kako ovladati drugima da čine što želiš, kako se odnositi prema ljudima koji se odjednom nadu u tvojoj blizini. Susret s Irinom pokreće u Simionu tjelesne nagone i on se bori da svoju seksualnost zadrži u

civiliziranim okvirima gorštačkog života, istovremeno zatočivši strankinju u kolibi koja, zbog velikog i opasnog psa, ne može izaći ni u vanjski WC kad je njen „čuvar“ odsutan. Početna nelagoda i udaljenost polako će se topiti, oprezni i sumnjičavi Simion poklonit će potpuno povjerenje Irini, zaveden njenim tijelom kao što je i opasni pas, nakon nekoliko komada mesa, lavež i skakanje sveo na mahanje repom u susretu s hraniteljicom. Pripitomljeni pas

lak je plijen planinskim vukovima i takvim je psima teško da opstanu u planini, kao i ljudima; no, s druge strane, kaže Simion – vukovi su dobri za šumu, čiste je od bolesnih životinja. Je li Simion više vuk u potrazi za bolesnim i nasilnim muškarcem ili pas pripitomljen Irinom blizinom pitanje je koje autor postavlja gledateljima. Što god da glavni lik izabere – izgubit će, jer kolebanje ga čini ranjivim i ljudskijim, ne izbor. **Namir Ibrahimović**

telemach**GLAVNI SPONZOR
SARAJEVO FILM FESTIVALA****WWW.TELEMACH.BA**

**PONOSNO UZ
SRCE SARAJEVA**

Film Festival
10-17 AUGUST

Sarajevo
Film
Festival

TAKMIČARSKI PROGRAM - DOKUMENTARNI FILM

Sportom protiv zla**Ghetto Balboa** (Mađarska, 2018)**Režija:** Bogdán Árpád

Budimpeštanski osmi okrug, romski dio ovog prelijepog grada, okruženje je u kojem je Bogdán Árpád našao inspiraciju za dugometražni dokumentarni film. Leglo kriminala, droge, raspadnutih obitelji i neimaštine sigurno ne uspijeva iznjedriti značajan broj osoba koje mogu poslužiti kao uzori drugima. Árpád je u getu otkrio dvije posebne osobe čiji se životopisi dotiču i teku isprepletenu cijelih osam godina. Tako ovaj film nema jednog nego dva glavna junaka. Jedan je Mihály Sipos zvaní Miši, nekadašnji kriminalac i ovisnik, koji je, nakon ranjavanja u mafijaškom okršaju, doživio religiozno prosvjetljenje i napravio čudesan zaokret. Ne samo da se okanio ranijeg načina života nego se, sa iznimnom istrajnošću i posvećenošću, latio treniranja posrnu- lih mladih ljudi. Sportom, preciznije boksom, odlučio je siromašnu mlađež predodredenu za utapanje u kriminalni milje pokušati spasiti bijede. Sve svoje vrijeme, energiju, novce pa čak i stan posvetio je treniranju mladih iz geta. Drugi lik je Zoltán Szabó, mladić iz razorenog obitelji i najveći talenat među mladim bokserima. Kada imate tiranina za oca, nezainteresiranu mačehu i polusestru, trudnu djevojku

sa kojom se stalno svadate i mirite i teret jedinog hranitelja obitelji, sam talentat nije dovoljan za značajna postignuća. Potrebno je trenirati vrijedno i naporno, imati stabilnu porodicu i podršku najmilijih, odreći se svakog poroka i biti usmjerjen ka jasnom cilju. Zoltán više puta posrne na putu od amaterskog do profesionalnog boksera ali Miši je stalno uz njega i očinskom brigom i požrtvovanosti uspijeva ga navesti da se, uz mnoga odricanja, dokaže u profesionalnom sportu. Fantastična kamera iz najrazličitijih uglova

hvata dijelove napornih treninga u kojima rijeke znoja isteku iz snažnog, mladog tijela a mikrofoni iz neposredne blizine svjedoče o teškim uzdasima, stenjanjima i krikovima koji prate pripreme za mečeve. Divno je vidjeti kako se veliki naporis isplate i kako se jedan mladi život mijenja na najbolji mogući način. Iako film završava kada Zoli osvoji prvu profesionalnu titulu, boja koja se u tom trenutku pojavljuje nakon 90 minuta crnobijelog filma dovoljno kazuje o tome šta ga u budućnosti čeka. **Marinela Domančić**

Glas neupitanih**Dok se tata ne vrati** (Gruzija, Francuska, Njemačka 2018)**Režija:** Mari Gulbiani

Redateljica dolazi u zabačeno selo Jokolo smješteno u ruralnu oblast Pankisi na sjeveroistoku Gruzije podučavati djecu o filmu. Muslimani porijeklom iz Čečenije tamo su godinama živjeli mirno, sami na svom kraju svijeta, tradicionalno upražnjavajući umjereni islam. Prije pet godina među mladima se kao zaraza počeo širiti radikalni vehabizam što je dovelo do razdora u mnogim obiteljima. Posebno je jak generacijski jaz jer starim, prostodušnim i jednostavnim ljudima nikako nije jasno zašto su mladići počeli pričati o džihadu i napuštati žene i djecu kako bi ratovali u stranoj zemlji. Lokalni muškarci se ni najmanje ne sekiraju što u selu više nema nego što ima struje a brinu zbog rata u tudioj državi iz kojeg se većina ne vrati živa. Mari Gulbiani dolazi u takvu situaciju, za dvije curice u pravi čas da im odškrine vrata mašte i otvori prozor u svijet filma. Iman i Eva su na pragu puberteta. Vole se kako se samo najbolje drugarice u tim

godinama mogu voljeti. Očevi, koji su na sirijskom ratištu, silno im nedostaju. Djevojčice pomažu majkama, vode računa o mladoj braći i sestrama i nerijetko ozbiljno fizički rade pa im mala škola filma sa Mari i časovi engleskog jezika dodu kao bijeg iz nevesele stvarnosti u onu izmaštanu, filmsku. Gledamo kolaž sličica njihovog odrastanja, prisluškivanja trač parija lokalnih starica, statičnih, lirske kadrova nedirnute prirode, uz nemirujućih dijelova vijesti koji bruje o tome ko je poginuo i čija je glava ucijenjena na koliko miliona dolara te snimaka seoskih rituala koji su sigurno isti kao prije stotinu godina. Svjedočimo tužnom

rastanku najboljih prijateljica. Smjerna, pokrivena i poslušna Eva odlazi sa majkom, bratom i sestrom da se pridruže iznimno radikalnom ocu dok se Iman, za vrijeme školskog putovanja na Crno more, osmjeli da kuša zabranjene stvari – skine hidžab, kupa se na plaži i ode na koncert.

Ovaj film ne govori o vjerskom fanatizmu. Ne osudujući nikoga i ne preispitujući ničiju vjersku osjećanja on se bavi raspadom obitelji, ženama i starcima prepustenim samim sebi i djecom koja pate, dajući mogućnost onima koje niko ni za šta ne pita da se, barem na filmu, čuje i njihov glas. **Marinela Domančić**

OKUPI ZVIJEZDE
FILMSKIH TRENUTAKA!

TASTE THE FEELING

TAKMIČARSKI PROGRAM - DOKUMENTARNI FILM

Između nadrealnog i realnog

TAM 4500 (Crna Gora, 2017)

Režija: Momir Matović

Zainteresiran reportažom objavljenom u „Monitoru“, Momir Matović naoružao se kamerom i dobrom raspoloženjem i uputio se ka seoci Klenak u Banjima, negdje između Nikšića i Bileće. Tamo žive Risto Bačović i njegov saputnik TAM 4500, vjerojatno stariji od Riste. Neki stari papiri kažu da je vozilo '65. godište a Risto je sigurno jedina osoba sposobna da ga vozi. Grdosija izgleda kao gomila otpada – izubijana karoserija, vrata koja vise, hrđava limarija je puna rupa, nigdje nema stakla, dim iz motora ulazi u vozačku kabину koja ima samo jedno sjedalo, umjesto kočnice se koristi oveći kamen a komad drveta je držač mjenjača – i teško je povjerovati da se ovaj krš može pokrenuti. A može. I vozi. Još kako vozi! Jedinog učenika u školu, vodu do nasada povrća, Milana na posao, Bači dovozi drva, baba Ljubi brašno a Đurđi sijeno. I pri tom nema rupe, šikare niti zida od naslaganog kamena koje ne može savladati. I pejaž i tamič koji se bori da savlada njegovu konfiguraciju djeluju nadrealno a ipak su realnost junaka ovog filma. Usporeni,

ogrubjeli i škrți na riječima, svi govore teatralno, kao da se snebivaju čitajući napisani tekst i kao da u životu nisu govorili toliko koliko pričaju pred kamerom.

Iako traje nepune 23 minute, film savršeno pokazuje koliko vremešno vozilo znači stanovnicima seoca u kojem vrijeme ima drukčije tokove od onih koje poznajemo. Risto svima pomaže i cijeli dan ne gasi mo-

tor svog ljubimca. Sve hoće, sve može i sve stiže. Seljanima ne treba puno, tek toliko da se podmire osnovne potrebe, a u bespuću u kojem žive i ono minimalno je teško ostvarivo. Velika ljudska snaga potrebna je za opstanak u ovom kršu. Međusobno pomaganje i oslanjanje na susjede, prijatelje i rodbinu jedini je način da prežive.

Marinela Domančić

Zanimanje humanist

Kalin i zatvorska ekipa (Bugarska, 2018)

Režija: Petko Gyulchev

Topla i humana, ova je priča većim dijelom smještena u skućene prostore bugarskog muškog zatvora Kazichene. Lako je zamisliti ustajali vonj zapuštenih, otužnih prostorija u kojima kažnjenci provode dana i noći i u kojima čak i difenbahija izgleda žalosno. Zatvoreni smješteni ovdje osuđeni su za teška krivična djela – ubistva, napade i krađe – za koja su kazne višegodišnje. Kako ljudima koji su se ogriješili o sistem pružiti drugu šansu? Kako njih uvjeriti da mogu bolje, kako uvjeriti društvo da nisu sasvim izgubljeni? O tome razmišlja zatvorski psiholog Kalin Gaytandžiev koji jedini, pored njihovih obitelji, brine za ove ljude. On stalno izmišlja kako da im osmisli dane, kako da ih u isto vrijeme zabavi i navede da se bave nečim korisnim. Koliko god pokušaja propalo, on uvijek smisi nove. Trenirao je zatvorsku nogometnu ekipu, i odlično mu je išlo, dok jedan od igrača nije pobegao nakon utakmice. Snimao je video o zatvorskoj ekipi. Oformio je zatvorski

bend i skupa s osuđenicima svirao i pjevao društveno angažirane pjesme. Kreirao je i katališnu trupu i uvježbao pet sirovih momaka da odglume četrdesetominutnu predstavu. Vodio ih je na snimanje televizijskih emisija. Prije svakog saslušanja, savjetovao bi svakog pojedinca kako se ponašati i šta reći kako bi dobio dopust, pomilovanje ili skraćenje kazne. Radišan, kreativan i umjetnički nastrojen, doživio je ono čega se najviše plašio – htio je humanizirati sistem, a dobio je otkaz. Cijeli je film dinamično snimljen, odvija

se brzo i obiluje dešavanjima. Kod Petka Gyulcheva nema intervjuja, nema naracije, nema monologa – samo puno zarazne aktivnosti i vječita želja da se ide naprijed. Osobe poput Kalina, humanisti svakim djeličem svoga bića, nađu način da se iskažu na svakom poslu. Tako završetak ove dirljive priče pokazuje školskog psihologa u središtu priredbe kako svira, pjeva i rukovodi školskim orkestrom i zborom učenika dok mališani s oduševljenjem i velikim osmijesima na licima pjevaju i sviraju. Marinela Domančić

„E baš sam alergičan na loše prognoze“

Postoje alergije za koje nema pomoći, ali kod sezonske alergije na polen Alerix® dokazano pomaže!

Alerix® feksofenadin

omogućava 24-satnu kontrolu simptoma i poboljšava kvalitet života

Za život bez simptoma alergije...

Prije upotrebe pažljivo pročitati uputstvo o lijeku.
Za obavijesti o indikacijama, mjerama opreza i neželjenim efektima posavjetujte se sa ljekarom ili farmaceutom.

U FOKUSU

Kako tijela razgovaraju

Bez dodira (Rumunija, Njemačka, Češka Republika, Bugarska, Francuska, 2018)

Režija: Adina Pintilie

Uloge: Laura Benson, Tómas Lemarquis, Christian Bayerlein, Grit Uhlemann, Hanna Hoffmann, Seani Love...

“Bez dodira” je hrabra rasprava o čudnom odnosu koju ljudi imaju sa svojim vlastitim tijelima. Autorica prikazuje mnogo nagih tijela, različitih gurua koji savjetuju kako spoznati vlastitu tjelesnost i seksualnost, muških i transrodnih prostitutki, ljudi koji se po prvi put oduševe spoznajom šta sve mogu s tijelom. Režiserka Pintilie pokazuje da su mnogi od nas postali zatvorenici u školjkama od mesa, izolirani od samih sebe i drugih zbog stida ili traume. Jedan od likova, paraplegičar, kaže: “Tijelo je dar, a život je putovanje da se doživi taj dar.” Pa ipak, postoji ogromni kanjon između priznanja ili prihvatanja njegovog uvjerenja

i spoznaje samog sebe, a tu je i režiserka protagonistica – Laura - zaglavljena. Laura je sredovječna Engleskinja i muče je ozbiljna pitanja vezana za intimnost. Čak i najmanji dodir refleksivno uzrokuje da se strese i odmakne, a produženi kontakt s drugim ljudskim bićem izaziva jaku nelagodu. Laura pati zbog toga i želi se izlječiti. Zapravo, kompletan film je čudna terapija koju je Pintilie propisala za nju. Laurine scene seksualne stagnacije snimljene su u kući gdje gotovo da nema boja (osim bijele) kao da je u neplodnom čistilištu u kojem je sve osušeno zbog poimanja vlastite ertočke vrijednosti. „Seksualni radnici“ koje poziva u svoj beživotni stan relativno su neobuzdani, jer

ih je Pintilie uputila da improviziraju sa svojom protagonisticom kao da je samo još jedna od redovnih klijentica. Igraju se, dok se čini da Laura igra neku verziju sebe. Transrodnna prostitutka Hanna Hoffman daleko je najtoplji lik u filmu. Fanatik Brahms je podjednako neudoban sa svojim tijelom kao i Laura. Terapeut za dodir Seani Love više je zainteresiran za izražavanje vlastitih zamisli nego što ga zanima otkrivanje Laure. Dobitnik Zlatnog medvjeda na posljednjem Berlinaleu interesantan je i upečatljiv eksperiment u kojem nije vidljiva granica dokumentarnog i igranog filma (zapravo, nije ni važna), i zasigurno nije tip filma koji je moguće često gledati. **D.I.**

TAKMIČARSKI PROGRAM - STUDENTSKI FILM, IZVAN KONKURENCIJE

Odrastanje u svijetu neprestane avanture

Banditi u potrazi za mamom (Srbija, 2018)

Režija: Kosta Ristić

Uloge: Kristijan Garip, Edin Arifi, Sunita Garip, Emran Garip

Kosta Ristić, mladi srpski režiser, u svom prvom dugometražnom igranom filmu prezentira nam priču o djetinjstvu, avanturičkom duhu i prirodi samootkrivanja. “Banditi u potrazi za mamom” prati zgodе i nezgode četvero romske djece: Kristijana, Edija, Emrana i Sunitе. Grupica bezbrižno luta ulicama Beograda te na svakom čošku pronalazi nove zabavne i izazovne sadržaje. U trenutku kada njihova znatiželja postane nestašlik i pode po zlu, svi osim Kristijana završavaju u domu za nezbrižnutu djecu. Usamljen na ulici, mladi Rom kreće u avanturu potrage za majkom, kako bi izbavio braću i sestru na slobodu. Kristijan nije svjestan da je majka napustila porodicu, te da se pred njim ustvari nalazi potraga za osobnom slobodom te pripadnosti porodici i domu. Talenat redatelja Ristića, do sada smo fragmentarno mogli vidjeti u njegovim kratkometražnim dokumentarnim radovima “Ruža vetrova” i “Dos Patrias”, dok osjećaj za avanturički i Western žanr nam je prikazao u kratkometražnom radu

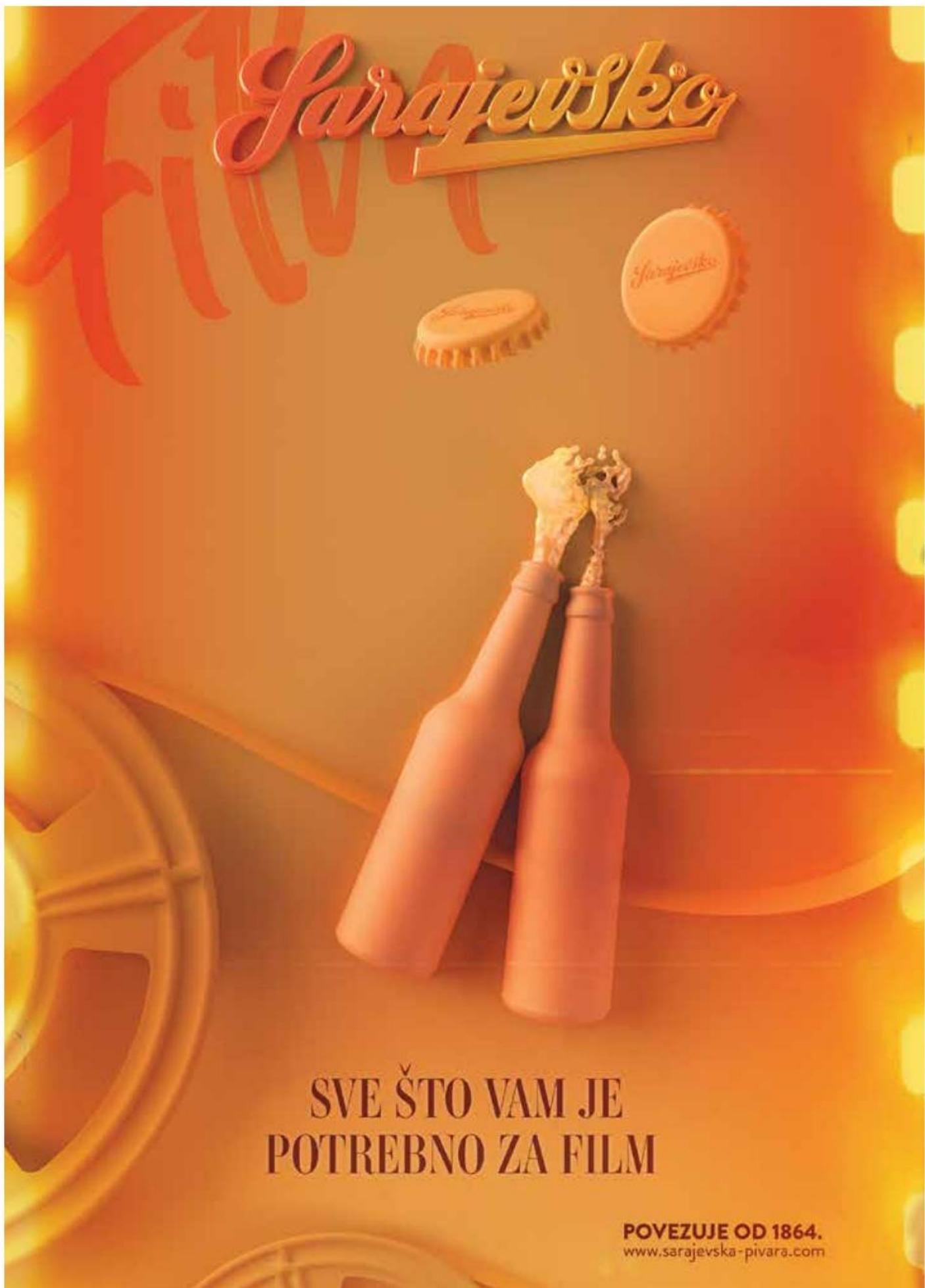
“Dijamanti za Baja Kaliforniju”. U “Banditima” ove dvije strane bivaju objedinjene. Kristijan Garip, njegova braća i sestra kao i većina glumaca po prvi put se nalaze pred kamerom. Ipak gledajući ih na filmu, ni slučajno se ne dobiva takav dojam. Zasluge za kvalitetne “glumačke izvedbe”, na prvom mjestu, pripadaju redatelju koji je uspio formirati tematski ozbiljnu i izrazito zanimljivu radnju, u otvorenom prostoru i kroz igru, gdje su se romska djeca mogla osjećati i ponašati prirodno.

Filmske lokacije, birane s veoma mnogo pažnje, osim što su očito poznate mlađim glumcima, doprinose autentičnosti filma. Tome najbolje svjedoči mnoštvo vizualno intrigantnih kadrova kao i “avanturički” pokreti kamere,

koji često ostavljaju dojam da radnju pratimo iz prvog lica, očima razigranog djeteta. Bitan element filma predstavlja i muzika, koja, osim što u pozadini daje tempo i emotivnu konstrukciju gledateljima, u određenim momentima, kroz melodije i glasove svojstvene za američki folk, pripovijeda o opakom usamljenom junaku koji je na neki način refleksija samog protagoniste/glumca Kristijana.

Da je Kosta Ristić režiser prijeko potreban na ovim prostorima postaje očito nakon gledanja filma “Banditi u potrazi za mamom”. Njegova želja da priča neke drugačije priče na nove, uzbudljive, načine trebala bi ovom talentiranom filmašu donijeti svijetu budućnost.

Arman Fatić

TAKMIČARSKI PROGRAM - STUDENTSKI FILM

Duži kratki metar

APOLLO JAVAKHETI (Gruzija, 2017),

OPSADA / A SIEGE (Mađarska, 2018),

16 UDARACA / 16 BLOWS (Rumunija, 2018),

SNJEŠKO / SNOWMAN (Austrija, 2018)

U trećem bloku Takmičarskog programa – Studentski film (koji festivalska publika može pogledati danas u 11:30 u Art Kinu Kriterion – House of Shorts) bit će prikazana četiri kratkometražna filma studenata i studentica filmskih škola iz bliže i šire regije. To je zadnji blok studentskih filmova u konkurenciji za nagradu Srce Sarajeva, a program završava sutra, projekcijom na kojoj će izvan konkurenkcije biti prikazani filmovi gostujuće filmske akademije, London Film School.

Kratkometražni filmovi u ovom bloku su, kao i većina ostvarenja u ovogodišnjoj selekciji programa, nešto dužeg trajanja, što je tipično za kratkometražnu filmsku produkciju iz zadnjih godina (posebno onu zastupljenu na filmskim festivalima, koji su glavna platforma za filmove tog formata). Ako je prosječna minutaža onog što smatramo klasičnim kratkometražnim filmom deset minuta ili manje, u nekoliko zadnjih godina ta se brojka popela na dvadeset. Možda ovu statistiku nije lako potkrijepiti, ali pokušajmo. Uzorak uzet iz nekoliko programa ovogodišnjeg Sarajevo Film Festivala u kojima se prikazuju kratki filmovi dao je sljedeće rezultate – prosječno trajanje filmova u ovom programu je 21 minut, u Takmičarskom programu – Kratki film 16 i po, a u European Shorts 19 i po. Popularnost malo duže kratke forme nije teško objasniti. Duža metraža daje filmejerima i filmejkericama prostor za složenije i zaokruženije narativne konstrukcije (nalik onima u srednjemetražnim ili dugometražnim filmovima) i dublje karakterizacije protagonisti koji nose radnju.

Dokumentarac "Appolo Javakheti" Bakara Cherkezishvili sa Državnog univerziteta za pozorište i film Shota Rustaveli prati dječaka Banduru iz Gruzijske pokrajine Javakheti koji sanja da postane astronaut, ali je osuđen na težak život na farmi. U pauzi između obavljanja svakodnevnih poslova Bandura pravi kartonsku raketu i sanjari o odlasku na mjesec. U izrazitom primjeru onoga što bi Paul Schrader nazvao trancendentnim stilom na filmu, Cherkezishvili slijedi svog protagonistu u dugim statičnim kadrovim popraćenim naracijom samog Bandure, pri čemu plavo ili zvjezdano nebo zauzima većinu filmske slike.

"Opsada", magistarski rad Istvána Kovácsa sa Univerziteta za umjetnost i film u Budimpešti, uvjerljiv je prikaz života u okupiranom Sarajevu, prvenstveno zahvaljujući vještom izboru lokacija, te efektnim scenografskim i kostimografskim rješenjima. Raden po scenariju Kálmána Gasztónyija, "Opsada" je potresna priča o ženi (igra je bosanskohercegovačka glumica Vedrana Seksan) koja usred okupiranog grada pokušava doći do vode da bi mogla oprati kosu za sastanak sa svojim ljubavnikom.

Alexandru Badea sa rumunskog Nacionalnog univerziteta za pozorišnu i filmsku umjetnost autor je filma truffautovskog naziva "16 udaraca", sirove priče o šesnaestogodišnjem heroinskom ovisniku i njegovoj majci (uvjerljiva Aura Călărașu) koja odlučuje da se sa sinovom "slabošću" izbori na svoj način.

Zadnji film u ovom bloku, "Snješko" Leni Gruber sa Filmske akademije u Beču, šarmantna je i ne pretenciozna priča o djevojci (zaigrana Katharina Farnleitner) koja odluči preuzeti život u svoje ruke tako što će napokon izaći iz loše veze. Rediteljica i scenaristica Gruber izvlači maksimum iz istrošene premise, a rezultat je neodoljivo svjež.

Dario Bevanda

Projekcija filma Asghara Farhadija "Svi znaju", Open Air, Ljetno kino Raiffeisen

Dječiji program

Q&A sa Gabrielom Pichler, rediteljicom filma "Amateri", Kinoscope

Razgovor sa Pawelom Pawlikowskim, Talents Sarajevo

Osnivač i direktor Sam Spiegel škole Renen Schorr, Takmičarski program - studentski film

Producentica filma "Drvo divlje kruške" Zeynep Atakan, U fokusu, Narodno pozorište

DocuCorner: Live Forum sa Nebojšom Slijepčevićem, rediteljem filma "Srbenka"

Q&A sa rediteljicom filma "Lijepi maniri" Julianom Rojas, Kinoscope

Projekcija filma "Ne ostavljam me" Aide Begić, Ljetno kino Novi Grad

Workshop sa Debbie McWilliams, Talents Sarajevo

RASPORED PROJEKCIJA Screening Schedule

TONEDJELJAK / MONDAY, 13.08.2018.

Narodno pozorište/ National Theatre

- 9.00** Takmičarski igrači/ Competition Features
LIMUNADA / LEMONADE, Ioana Uricaru, 88 min, English, Romanian
11.30 Takmičarski igrači/ Competition Features
LJUBAV 1. PAS / LOVE 1. DOG, Florin Šerban, 103 min, Romanian
16.00 U fokusu / In Focus
BEZ DODIRA / TOUCH ME NOT, Adina Pintilie, 125 min, English, German
19.30 Takmičarski igrači/ Competition Features
LIMUNADA / LEMONADE, Ioana Uricaru, 88 min, English, Romanian
22.00 Takmičarski igrači/ Competition Features
LJUBAV 1. PAS / LOVE 1. DOG, Florin Šerban, 103 min, Romanian

Kino Meeting Point / Meeting Point Cinema

- 12.00** Kinoscope
ANDELI NOSE BIJEO / ANGELS WEAR WHITE, Vivian Qu, 107 min, Mandarin
15.00 Posvećeno / Tribute To Nuri Bilge Ceylan
DALEK / DISTANT, Nuri Bilge Ceylan, 110 min, Turkish
20.30 Kinoscope
VRH NIČEGA / THE REAL ESTATE, Måns Mårlöv, Axel Petersén, 88 min, Swedish
23.00 Kinoscope **GRANICA / BORDER**, Ali Abbasi, 108 min, Swedish

Art Kino / Art Cinema Kriterion - House of Shorts

- 11.30** Takmičarski studentski film / Competition Student Film
TAKMIČARSKI STUDENTSKI 3 / COMPETITION STUDENT 3rd, 93 min
15.00 BH Film **STUDENTSKI FILMOV 1 / STUDENT FILMS 1st**, 72 min
18.00 Shorts **EUROPEAN SHORTS 1st**, 77 min
20.30 Takmičarski studentski film - izvan konkurenkcije / Competition Student Film - Out of Competition **BANDITI U POTRAZI ZA MAMOM / BANDITS IN SEARCH OF MOM**, Kosta Ristić, 70 min, Romany, Serbian

Multipeks Cinema City / Multiplex Cinema City

- 11.30** Dan ljudskih prava / Human Rights Day
KADA DODE RAT / WHEN THE WAR COMES, Jan Gobert, 76 min, Slovak
12.00 Suočavanje s prošlošću / Dealing with the Past
SRBENKA, Nebaša Stipečević, 72 min, Croatian
12.30 BH Film **DOKUMENTARNI 4 / DOCUMENTARIES 4th**, 57 min
14.15 Takmičarski igrači/ Competition Features
JEDAN DAN / ONE DAY, Zsófia Szilágyi, 99 min, Hungarian
14.30 Kinoscope
AMATERI / AMATEURS
Gabriela Pichler, 102 min, Arabic, Bosnian, English, German, Kurdish, Romanian, Romany, Swedish, Tamil
14.45 BH Film
IZABERI JEDAN SIMBOL / PICK ONE SYMBOL, Muhammed Ibrahim Sığman, 75 min
15.00 Takmičarski dokumentarni / Competition Documentaries
TAM 4500, Momir Matović, 23 min, Montenegrin
KALIN I ZATVORSKA EKIPA / KALIN AND THE JAIL TEAM, Petko Gyulchev, 62 min, Bulgarian
16.45 BH Film **M1**, Luciano Pérez Savoy, 75 min
17.00 Takmičarski igrači/ Competition Features
SAM SAMCAT / ALL ALONE, Bobo Jelčić, 87 min, Croatian
17.00 Kinoscope
RATNI TEATAR / THEATRE OF WAR, Lola Arias, 77 min, English, Spanish
19.00 Takmičarski dokumentarni / Competition Documentaries
GHEUTO BALBOA, Árpád Bogdán, 93 min, Hungarian
19.30 Kinoscope
PUSTILESEVE DA SE SUNČAJU / LET THE CORPSES TAN, Hélène Cattet, Bruno Forzani, 92 min, French
20.00 BH Film
GRANICE KISE / BORDERS RAINDROPS, Vlastimir Sudar, Nikola Mijović, 93 min
21.45 Takmičarski dokumentarni / Competition Documentaries
DOX SE TATA NE VRATI / BEFORE FATHER GETS BACK, Mari Gulbiani, 75 min, Georgian
22.00 Pretpremiere/ Avant Première
DOMAĆI TEREN / HOME GROUND, Arild Andresen, 101 min, Norwegian

Ljetno kino Raiffeisen / Raiffeisen Open Air Cinema

- 20.30** Open Air
KAPERNAUM / CAPERNAUM, Nadine Labaki, 120 min, Arabic

Sarajevsko Summer Screen

- 21.00** Summer Screen
ČOVJEK KOJI JE UKRAO BANKSYJA / THE MAN WHO STOLE BANKSY
Marco Prosperio, 93 min, Arabic, English, French, Italian

Pozorište mladih / Youth Theatre - House of Youth

- 12.00** Djecići program/ Children's Programme - Mini Arena
CIRCLEEN, COCO I DIVLJI NOSOROG / CIRCLEEN, COCO AND THE WILD RHINOCEROS, Jannik Hastrup, 62 min, Danish
17.00 Djecići program/ Children's Programme
DJEVOJČICA U BIJEGU / GIRL IN FLIGHT, Sandra Vanucci, 80 min, Italian
19.00 TeenArena **ADAM**, Maria Solén, 72 min, English, German

Ljetno kino Novi Grad / Novi Grad Open Air Cinema

- 21.00** Open Air **DIVLJI ŽIVOT / WILDLIFE**, Paul Dano, 104 min, English

Kino Novi Grad / Novi Grad Cinema

- 18.00** TeenArena
STARÍ MOMCI / OLD BOYS, Toby MacDonald, 95 min, English
MMC - Kino Ildža / MMC - Ildža Cinema

- 18.00** TeenArena **GOLUB / THE PIGEON**, Banu Sivaci, 76 min, Turkish

- 21.00** Suočavanje s prošlošću / Dealing with the Past

- DRUGA STRANA SVEGA / THE OTHER SIDE OF EVERYTHING**, Mila Turajlić, 104 min, Serbian

KINOSCOPE

Imati sve i nemati ništa

Vrh ničega (Švedska, Velika Britanija, 2018)

Režija: Måns Månsson, Axel Petersén

Uloge: Léonore Ekstrand, Christer Levin, Christian Saldert, Olof Rhodin, Carl Johan Merner, Don Bennechi

Vrh ničega, pothvat koji su zajedno poduzeli Måns Månsson i Axel Petersén (prema Petersénovom scenariju), mogao bi se bez ikakve dvojbe okarakterizirati kao jedan od najopskurnijih filmova koji ste pogledali u zadnje vrijeme, a možda i uopće. Spoj estetike ružnog koja svjesno vizuelno oblikuje svijet ovog filma sa ekstremno bizarnim likovima koji kao da se takmiče u ekscentričnosti da bi nam dokazali vlastitu uvjerljivost začinjen crnouhumornim scenama s blagim mirisom trasha, izazov je koji naša čula ne bi tako olako trebala previdjeti. Priča je, iako su njeni nositelji neki od najvećih čudaka u povijesti moderne kinematografije, prilično koherentna.

Šezdesetosmogodišnja Nojet se vraća u Švedsku nakon što dobije naslijedstvo od tek preminulog devedesetsedmogodišnjeg oca milionera. Ni manje ni više otac joj je ostavio

cijelu stambenu zgradu u centru Štokholma. U kojem pravcu će film ići postaje jasno kada tugovanje za ocem veoma brzo smijeni od-lazak frizeru, koji nam u svom monologu na neki način daje interpretacijsko uputstvo za čitanje filma, žaleći se na astronomске cijene nekretnina i visoke kamate koje one-mogućavaju mlade da kupe svoj stan i tako ih vječno vežu za bogatije roditelje. Nojet je upravo takav izdanak, doduše prilično radikalni, rekao bih – 25 godina je živjela u Španiji, naravno na račun svog oca, i to život na izuzetno visokoj nozi ispunjen alkoholom, drogama i svim ostalim vrstama provoda. Kada dode do svog vlasništva, dočekuje je potpuni haos. Njen sporomisleći polubrat, također skloni opijanju i drogama, već dugo

vremena ne održavaju zgradu na ugovoren način – zapuštena je i puna stanara s kojim nisu potpisani ugovori. Nakon razgovora sa svojim prijateljem advokatom, a u slobodno vrijeme i muzičkim menadžerom i producentom koji organizira dobrovorni koncert za beskućnike, Nojet odlučuje prodati zgradu agenciji za promet nekretninama. No, tu tek nastupaju komplikacije i Nojet je prinudena da se bori za svoja prava, preobražavajući se u modernu Amazonku. No, njoj nije jasno da su vremena luksuza davna prošlost i da sadašnjost zahtjeva drugaćiju vrstu suočavanja. Apetite ljubitelja crnog humora i trasha premazanim debelim slojem nihilizma, „Vrh ničega“ bi itekako mogao zadovoljiti.

Segor Hadžagić

Preko granice

Granica (Švedska, Danska, 2018.)

Režija: Ali Abbasi

Uloge: Eva Melander, Eero Milonoff, Jörgen Thorsson, Ann Petrén, Sten Ljunggren, Kjell Wilhelmsen, Rakel Wärmländer, Andreas Kundler, Matti Boustedt

Kao i lijepi maniri brazilskih redatelja Juliani Rojas i Marco Dutra, „Granica“ danskog redatelja iranskog porijekla Alija Abbasi, intrigantna je mješavina snažne socijalne drame koja ispituje probleme rasizma, ksenofobije i šovinizma, te klasičnog vampirskega horora. „Granica“ je drugi film Abbasi u kojem je adaptirao priču jednog od najpoznatijih svjetskih horor pisaca Johna Ajvide Lindqvista. Priča je precizno dramaturški obrađena, sa znalački inkorporiranim elementima nordijske mitologije (jedan od Lindquistovih trademarka), realizma i magijskog realizma, sa tek ponekim elementom bespotrebnog pretjerivanja koji izaziva neželjeni komični efekt (kao npr. digitalno

animirana slika penisa). S velikim procen-tom sigurnosti, možemo prognozirati dug i zanimljiv festivalski život, kao i prodor u komercijalne kino dvorane širom svijeta. Carinska službenica Tina posjeduje posebnu moć: sposobna je nanjušiti krivicu svakoga ko nešto krije, tako da je ona jedna vrsta policijskog psa tragača. Izvan posla, njen život ne posjeduje ni tračak radosti: živi sa ljenčugom Rolandom u vezi koja je plod medusobne ovisnosti, bez ikakvih romantičnih osjećaja. Tina ima problema i sa svojem ocem, koji je istina obazriv i dobroćudan, ali koji polako tone u staračku demenciju. Zaplet počinje kada susretne tajanstvenog stranca Vorea.

Iako predosjeća da nešto s njim nije u redu, njene moći je po prvi put izdaju. Također, osjeća i čudnu privlačnost prema njemu. Zbližavajući se s Voreom, ona otkriva da on nije od ovog svijeta, kao uostalom ni ona, i da je dosadašnji život i njen cjelokupni lični integritet i identitet bio lažan. Tina brzo mora otkriti da li će živjeti dosadašnju laž sa mnogo prijatnjim posljedicama ili surovu, neprijatnu istinu. „Granica“ Alija Abbasi je film koji podjednako zabavlja i provočira neka od glavnih problema našeg društva, kao što su šovinizam, ksenofobija i getoizacija marginaliziranih etničkih, rasnih i rodnih skupina.

Segor Hadžagić

Tondach**Poroetherm****Terca**

Zlatni sponzor

Sistemska rješenja za dom iz snova

wienerberger.ba

Wienerberger

KINOSCOPE

One govore

Andeli nose bijelo (Kina, Francuska, 2017.)

Režija: Vivian Qu

Uloge: Wen Qi, Zhou Meijun, Shi Ke, Geng Le, Liu Weiwei, Peng Jing, Wang Yuexin, Li Mengnan

Kada je čitav sistem korumpiran, šutnja se nadaje kao jedini prihvatljiv oblik egzistencije, a zločin otkriva čitav jedan lanac okrivljenih, u kojem teško da ima mesta za čiste, nevine i pravedne. Najbolje to znamo mi koji živimo u društvu u kojem je zakon tek mrtvo slovo na papiru. Redateljica Vivian Qu briljantno secira univerzum gdje je svako na svoj način učesnik u zločinu protiv čovječnosti i osnovnih ljudskih prava, ali i pokazuje da zbog lične sigurnosti druge alternative zapravo nema. Osim ako se ne želi biti žrtva. Ili, u rijetkim slučajevima heroj. Andeli nose bijelo donose jedan potpuno deheroizirani svijet u kojem zadugo „krive drine“ neće biti ispravljene. Početak filma donosi klasični trop prostora i vremena koje ne nagovještava seriju tragičnih dogadaja i suočavanja. Malo primorsko mjesto

za holivudski odgojene gledate-lje obećava prije romantičnu komediju.

Izbilja dok gledamo prve kadrove u kojem teenagerka Mia razgleda ogromnu statuu Marylin Monroe (koja će tek na kraju u cijelosti biti otkrivena, što savršeno poentira ironiju), ne možemo ni prepostaviti da će ona, kao recepcionerka u hotelu, svjedočiti o tome kako srednjevječni muškarac napastvuje dvije

maloljetne djevojčice (Xiaowen i XinXin). Ubrzo ćemo saznati da je napasnik visoki politički dužnosnik, koji još uz to i kum ocu Xiaowen. Njena majka krije nju, primjenjujući klasične obrusce da je „žena uvijek kriva, jer je sama provocirala“. Iz scene u scenu, otkrićemo da svi akteri priče imaju svoje, više ili manje monstruoze motive za šutnju. Mia također nije spremna da otkrije identitet zločinca, jer

se boji otkaza u hotelu. Jedini nekorumpirani lik je državna odvjetnica Hao koja u svojoj potrazi za istinom otkriva da su surovi uslovi egzistencije prejaki da bi se slomio njihov otpor. I da bi se progovorilo. Hrabo i naglas. Andeli nose bijelo je jedna od najboljih kineskih drama u posljednjih pet godina, film koji otkriva zlo u sveprisutnom korumpiranom sistemu. U kojem nema nevinih.

Segor Hadžagić

NAGRADA PUBLIKE AUDIENCE AWARD

GLASAJTE I OSVOJITE NAGRADA: 3 x Festival poklon paket
VOTE AND WIN GREAT PRIZES: 3 x Festival Gift Pack

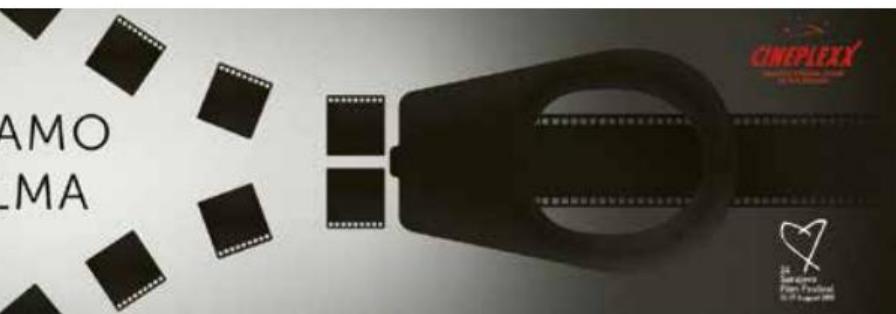
IGRANI / FEATURE

1. Krivnja/The Guilty	4.67
2. Svi znaju/Everybody Knows	4.51
3. Ne ostavljam me/Never Leave Me	4.40
4. Drvo divlje kruške/The Wild Pear Tree	4.39
5. Kradljivci/Shoplifters	4.39

DOKUMENTARNI / DOCUMENTARY

1. Srbenka	4.76
2. Druga strana svega/The Other Side of Everything	4.72
3. Jednostavne lekcije/Easy Lessons	4.58
4. Chris the Swiss	4.49
5. Okupirani bioskop/Occupied Cinema	4.10

ZAJEDNO STVARAMO
BUDUĆNOST FILMA

PLAZMA FILMSKI POZDRAV

plazma®
SREBRNI SPONZOR

24
Sarajevo
Film Festival
10-17 August 2018

Banksy, vjerojatno najznačajniji ulični umjetnik, u više navrata je posjetio Palestinu. Neki od njegovih najpopularnijih radova poput "Girl Frisking Soldier", "Armored Dove", "Protester Throwing Flowers" i "Balloon Debate" oslikani su upravo u Betlehemu. Njegov dolazak 2007. godine imao je za cilj skrenuti pozornost medija da je zid Zapadne obale, financiran od strane Izraela, prošao kroz Betlehem, te je tim činom Palestincima oduzet dio njihovog vlastitog grada. Mada je Banksy za mnogobrojne Palestinece revolucionarni heroj, "Donkey Documents" stencil nastao za vrijeme posjećenja prije 11 godina, na kojem vojnik provjerava dokumente magarca, veliki broj građana je doživio kao uvredu. Smatrajući da ih veliki umjetnik uspoređuje s mazgama, lokalna zajednica insistirala je da se kontroverzni rad uništi. Jedan lokalni taksista, Walid, došao je na mnogo bolju ideju. Izvuči dio zida s radom, prodati ga kolezionarima

SUMMER SCREEN Zidovi slave

Čovjek koji je ukrao Banksya
(Italija, 2018)

Režija: Marco Proserpio

Uloge: Katrin Ahmad, Alaa Al-Shallabi, Shams Aldeek

umjetnina, te novac od prodaje usmjeriti na pomoć narodu Palestine.

"Čovjek koji je ukrao Banksya" upoznaje nas s Walidom, kako je došao na ideju da izbavi Banksyjev rad iz zida, kako je prodao "Donkey Documents", te putem stencila do Bolonje u Italiju, gdje se trenutno čuva. Osim Walidove priče, film prikazuje kulturološku ulogu Banksya te debatira o moralnosti prodaje njegovog djela, sa značajnim imenima svijeta umjetnosti.

Redatelj Marco Proserpio se ipak ne zauzavlja tu u svom filmu, nego nam prikazuje ulične umjetnike s Bliskog istoka i njihov aktivistički angažman. Kontrastiranjem značenja ulične umjetnosti na zapadu, gdje se često povezuje s popularnošću, buntovništvom i anonimnošću, te istočnim poimanjem gdje se umjetnici ne skrivaju a njihovi radovi imaju izražajno-aktivističku funkciju, film nas vodi ka pitanju kako to da "Donkey Documents" nije tako velika stvar od kad je prenesen u Europu?

Proserpiov "Čovjek koji je ukrao Banksya" je jedinstveni dokumentarni rad na rubu pop kulture i politike, koji tematizira novi val zapadne kolonizacije malih nacija, bez korištenja sile, kulturom i konzumerizmom. Ako se na to sve doda i opaka naracija punk legende Iggy Popa, postaje očigledno da je ovo savršen film za sve ljubitelje pop kulture s aktivističkim težnjama!

Arman Fatić

PRETPREMJERE

Borba za jednakost na igralištu

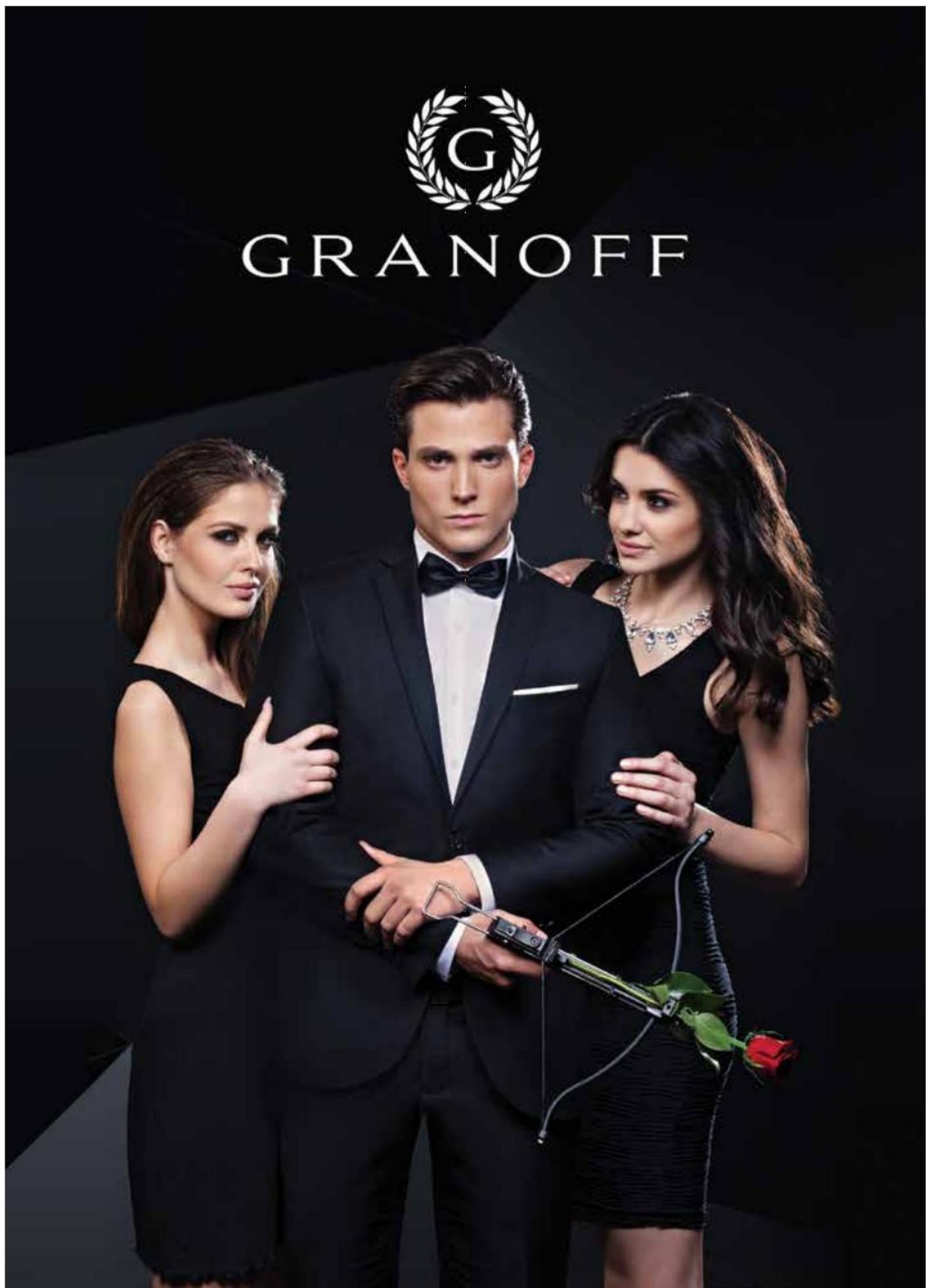
Domaći teren (Norveška, 2018)

Režija: Arild Andresen

Uloge: Ane Dahl Torp, John Carew, Axel Bøyum, Emma Bones

Nakon što trener fudbalske ekipe iz prve lige iznenada napusti svoj tim pred početak sezone, samohrana majka Helena Mikkelsen dobiva najbolju poslovnu priliku u svojoj karijeri. Ubrzo poznata trenerica odlučuje da napusti najuspješniji ženski klub u Norveškoj kako bi postala prva žena na čelu muške ekipe. Iako se u novom okruženju susreće sa predrasudama, Helena je odlučna u nakani da dokaže vlastitu sposobnost i izbori se za žensku ravnopravnost.

OPEN AIR

Pobunjeni dječak**Kapernaum** (Lebanon, 2018)**Režija:** Nadine Labaki**Uloge:** Zain Al Rafeea, Yordanos Shiferaw, Boluwatife Treasure Bankole, Kawthar Al Haddad, Fadi Kamel Youssef

Libanonska redateljica Nadine Labaki ubrzo nakon svog debitantskog filma "Karamela" (2007) postaje poznata po dramatičnim i ujedno humorističnim filmskim dostignućima, a zbog insistiranja na društveno osvišeštenoj umjetnosti, počinje važiti za jednu od najistaknutijih libanonskih filmskih redateljica.

Film „Kapernaum“ donosi nam priču o dvanaestogodišnjem dječaku iz Bejruta, Zainu koji je duboko ogorčen neuspjehom vlastitih roditelja da se izvuku iz siromaštva. Nakon što roditelji prodaju njegovu sestru Samar, i udaju je za sina njihovog šefa, Zain shvata da mora donijeti radikalne odluke kako bi sebi osigurao život dostojan čovjeka. Ali ubrzo, nade se u zatvoru zbog optužbe za napad nožem. Pritisnut svim rešetkama u svom životu, dvanaestogodišnji dječak odluči da tuži roditelje jer su ga donijeli na svijet iako mu nisu mogli obezbijediti čak ni minimalnu količinu brige, sigurnosti i ljubavi. Ostajući dosljedna specifičnostima svog redateljskog postupka, Nadine Labaki nastavlja angažovati, uglavnom, natuščike, tako da je za "Kapernaum" tražila glumce čije životne priče prate sudbine likova koje igraju.

DJEĆIJI PROGRAM - MINI ARENA**Neočekivano afričko putovanje****Circleen, Coco i divlji nosorog** (Danska, 2018)**Režija:** Jannik Hastrup**Uloge:** Magdalena Nonsgjøgv Trantou, Yasmin Cekic, Efe Vinter Alis, Estrid Böttiger, Peter Ellekrog

U novoj avanturi vilenjakinja Circleen stiče najbolju prijateljicu koja se predstavlja kao princeza, a miš Ingolf upoznaje razigranu bebu nosoroga. Princeza Coco i mali nosorog čeznu za rodnom Afrikom, a Circleen i njeni prijatelji miševi odlučuju krenuti s njima

na daleko putovanje. Ipak, svako od njih ima svoje predodžbe i pitanja o Africi.

Da li tamo ima dovoljno sira, rastu li čokoladne pločice na drveću i hoće li mali nosorog pronaći svoju majku?

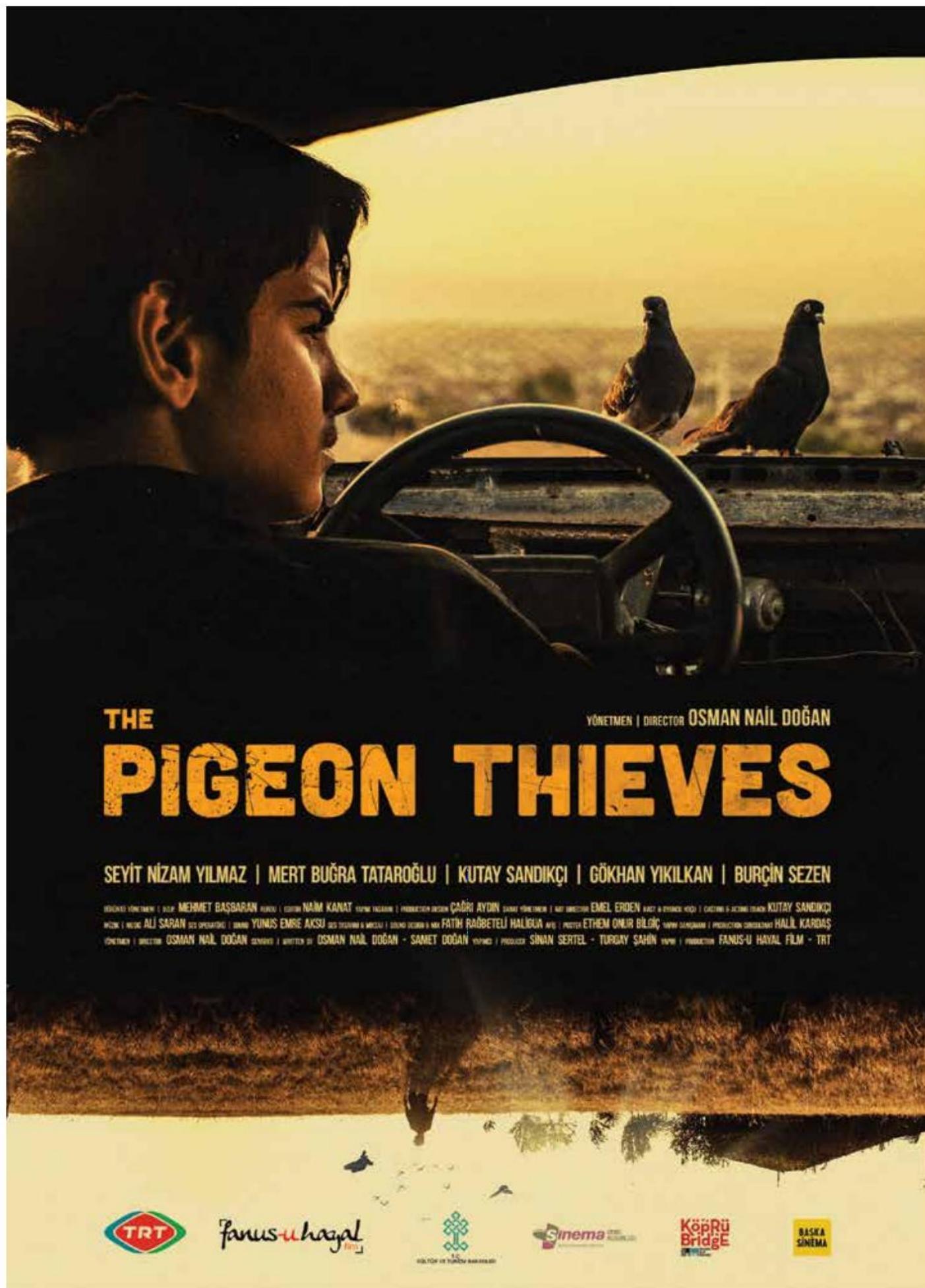

cava se u voz u kojem upoznaje trinaestogodišnju Romkinju Eminu. Kada izđe iz voza, Silvija nastavlja slijediti Eminu dok nestaje u zavojitim rimskim ulicama.

DJEĆIJI PROGRAM**Priča o dječijoj istrajnosti****Djevojčica u bijegu** (Švicarska, Italija, 2017)**Režija:** Sandra Vannucchi**Uloge:** Donatella Finocchiaro, Filippo Nigro, Lisa Andreozzi, Emina Amatovic, Andrea Atzei

Jedanaestogodišnja djevojčica Silvija oduvijek je maštala o odlasku u Rim. Kada njen otac po ko zna koji put odustane od putovanja, Silvija je prinudena ostati kod kuće i gledati majku kako se bori sa kliničkom depresijom.

Odlučna u svojoj nakani, Silvija sama napušta rodnu Firencu i ukr-

Premijerno prikazan 2003. godine na Cannes Film Festivalu gdje je osvojio Grand Prix žirija, film „Dalek“ može se posmatrati kao nezvanični kraj trilogije redatelja Nuri Bilge Ceylana koju je započeo sa filmom „Kasaba“ (1997) i nastavio sa „Majskim oblacima“ (1999).

Iako se likovi u Ceylanovim filmovima mijenjaju, oni u suštini ostaju gotovo identične figure jer zastupaju iste predodžbe i životne principe. Nakon što izgubi posao u maloj lokalnoj fabrići, Yusuf napušta provincijski rodni grad i odlazi u Istanbul u potrazi za

PROGRAM POSVEĆENO: NURI BILGE CEYLAN

Mirenje sa životom

Dalek (Turska, 2002)

Režija: Nuri Bilge Ceylan

Uloge: Muzaffer Özdemir, Mehmet Emin Toprak, Zuhal Gencer Erkaya, Nazan Kirilmis

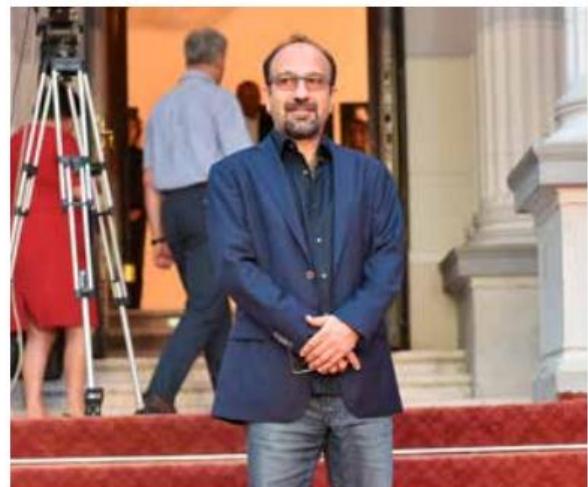
novim životom. U Istanbulu živi sa svojim rođakom Mahmutom koji vjeruje da će mu lako osigurati zaposlenje na brodu. Dok se njegov rođak bori sa procesom prilagođavanja u novom gradu, Mahmut također pokušava da se izbori sa kriznom situacijom u kojoj se našao. Rob navika, krajnje introvertan i umoran od života, komercijalni fotograf Mahmut sve više uviđa zašto ga je žena napustila. Premda su naizgled potpuno različiti, oba rođaka pokušavaju iznaći način da pomire sadašnji život sa vlastitim željama i ambicijama.

Director Asghar Farhadi Guest of the "Coffee with..." Programme

Today, within the programme "Coffee with...", the audience will have the opportunity to join a discussion with the renowned Iranian film director and the president of the Competition Programme - Feature Film of the 24th Sarajevo Film Festival, Asghar Farhadi.

Farhadi is a double winner of the Academy Award, for "A Separation" (2011) and "The Salesman" (2016). His last film, "Everyone Knows", which premiered at this year's Cannes Film Festival, was presented to Sarajevo audience last night within the Open Air programme.

You will have the possibility to hear more about this film, as well as about Farhadi's film experience and knowledge in general, today at the Festival Square starting at 11 a.m.

Zašto bi Lysobact krema trebala biti sastavni dio kućne apoteke svakog Bosanca i Hercegovca?

Zbog toga što je Lysobact krema jedinstvena jer sadrži lizozim koji se inače nalazi u našoj koži. Kada Lysobact kremu nanesemo na kožu koja je povrijedena, posjećena, opečena ili nakon ujeda komarca ili drugog insekta, lizozim će djelovati na više blagotvornih načina. Djelovaće protiv bakterija,

koje kroz ranice na koži mogu uzrokovati infekciju. Ubrzaće zarastanje rane. Djelovaće i protiv upale, što je važno, jer svako oštećenje kože kao reakciju organizma na oštećenje izazove upalu. Lysobact kremu mogu koristiti I djeca i naši odrasli građani.

GLAVNI SPONZORI

EKSKLUZIVNI SPONZORI

REALIZOVAN UZ PODRŠKU

Co-funded by the European Union

Creative Europe MEDIA

FESTIVALSKI PARTNERI

مؤسسة الدولة للأفلام
DOHA FILM INSTITUTE

ZVANIČNA ZAŠTITARSKA AGENCIJA

ZVANIČNI PREVOZNIK FILMOVA

ZVANIČNO VINO

ZVANIČNI IT DOBAVLJAČ

ZLATNI SPONZORI

PARTNERI

INTERNACIONALNI PARTNERI

CINELINK INDUSTRY DAYS ARE SUPPORTED BY

CINELINK INDUSTRY DAYS PARTNERI

GENERALNI MEDUSKI PARTNER

MEDUSKI PARTNERI

GENERALNI MEDUSKI INTERNET PARTNER

MEDUSKI PARTNERI

MEDUSKI PARTNERI

TEHNIČKA PODRŠKA

PODRŠKA

POKROVITELJI

